

[Peter Hansen-Nord]

holdsvis nemt at overfortolke ting, og det forsøger hr. Peter Duetoft så udmærket på her.

Nu er det sådan, at elforsyningsloven er en ganske speciel lovgivning, også i forhold til selskaber som sådan. Man kan faktisk slet ikke drage nogen sammenligninger, når det kommer til stykket, og det ved hr. Peter Duetoft også. Så det, vi taler om, er forskellige lovgivninger, og her har vi en speciel ellovgivning, hvor man – og det er det, som jeg så siger – egentlig nok kunne have været mere imødekommende, mere fleksibel over for det problem, som SEAS blev bragt i.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Når hr. Peter Duetoft så bramfrit udnævner en model for løsningen af SEAS' problem, der følger den anbefaling, bestyrelsen og repræsentantskabet er kommet med, til at være særlovgivning for enkelte virksomheder, skal hr. Peter Duetoft huske på tre ting.

For det første er der ikke tale om en privat virksomhed. Der er tale om et koncessioneret selskab, der drives under en overreguleret dansk planøkonomisk lovgivning. Alt er i forvejen reguleret til mindste detalje. Desværre var der ikke reguleret så meget, at man kunne have forhindret dem i at begive sig ud i tomat-eventyret, kan man så sige i dag.

For det andet holder hr. Peter Duetoft og hans parti sig jo ikke tilbage, når Folketinget skal lave selektiv lovgivning for brune bier på Læsø og andre små bitte detaljer rundt i det danske samfund, så hr. Peter Duetoft vil jo gerne selv være med til at lave detailreguleringer ud i den mindste afkrog af landet.

For det tredje – og det er næsten det vigtigste – er det, der jo i virkeligheden har været tale om, den korrespondance, der har været i Folketingets Energiudvalg; det er tvivlen om, hvorvidt ministeren kunne benytte gældende lovgivning til rent administrativt at give SEAS den tilladelse, de gerne ville have. Det er jo dér, det juridiske slagsmål har været, og derfor er der ikke tale om, at vi hjælper enkelte virksomheder med særlovgivning. Der er måske i virkeligheden endda tale om, at Folketinget præciserer indholdet af en enkelt paragraf, siden vi i udvalgsarbejdet og i korrespondancen med ministeren og alle mulige andre ikke har kunnet opnå 100 pct. enighed om fortolkningen af gældende lovgivning.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg må også afvise, at der her skulle være en særlovgivning. Problemet er, at der jo slet ikke har været en lovgivning på området, men bare en elforsyningslov, der er uklar og grå, og hvor man er ude i nogle forfærdelige fortolkningsproblemer, og så må man gøre sig klart: Skal man nedlægge selskabet, eller skal man på en eller anden måde prøve at rekonstruere selskabet og give det et lovgrundlag, der gør, at selskabet kan køres videre. Der er ikke tale om en særlovgivning. Tværtimod har der været en lovgivning, der simpelt hen ikke har taget højde for den situation, vi står i.

Vi har i øjeblikket en lov om elforsyning til høring eller gennemgang i EU, og den sag trækker ud, men det er ikke rart at have en lovgivning, der ikke svarer til virkeligheden, og det er det, der er tilfældet i denne sag.

Poul Nielson (S):

Det er kutyme, at man takker initiativtagerne til forespørgslen, og det burde man måske også gøre her. Jeg vil gå så langt i den retning som til at sige, at jeg mener, at der var en række fornuftige betragtninger i hr. Riishøjs indlæg, og på mange måder er den beskrivelse af sagens udvikling, hr. Riishøj gav, dækkende for, hvordan situationen er. Men vi ser ikke noget behov for, og vi ser heller ikke nogen løsningsfremmende idé i, at man i dag prøver at gøre tingene definitivt op ved at vedtage bestemte retningslinjer. Vi foretrækker, at man holder operationsmulighederne så åbne som muligt i en situation, hvor der altså forhandles, og hvor vi i hvert fald ikke er informeret om, hvordan det måtte ende. Derfor kan Socialdemokratiet ikke medvirke til vedtagelsen af nogen dagsorden i dag.

Så vil jeg sige, at stort set alt, hvad der kunne gå galt i denne sag, er gået galt. Det gælder i et lidt længere tidsperspektiv, og det har efter min mening også været tilfældet med den nuværende bestyrelses håndtering af sagen, siden den satte sig til rette med sit flertal for godt et år siden.

Vi mener, der har været en overreaktion på situationen, som bidrog til, at man lynhurtigt fik malet sig op i et hjørne, som vanskeliggjorde den pragmatiske løsning, og som indsnævrede grundlaget for den pragmatiske løsning af sagen, som Elprisudvalget forsøgte sig med.